

navne, f. Eks. gamle Adelsnavne. Er det nu Meningen, at en Mand, som f. Eks. har tjent i en adelig Familie og faaet dens Navn som Tilnavn eller Øgenavn og har baaeret det i 20 Aar, skulde ved dette Forslags Ophøjelse til Lov erhverve Ret til at faa dette adelige Navn? Noget saadant forekommer mig ikke burde være Tilfældet, men man burde, hvis man vil ophøje dette Forslag til Lov i uforandret Skikkelse, gøre sig det klart, at der her er Tale om Navne, som ikke burde komme frem. Det er et Spørgsmaal, hvorpaa jeg vil henlede Opmærksomheden. Maaske er man ikke i dette Ting saa øm over saadanne Navne, men det er man muligvis i Tinget her ovenover. Det forekommer mig, at der er noget berettiget i, naar man i det hele taget erkender Retten til at forbeholde sig et Navn, at man da ikke gaar saa let til at udlette denne Ret som efter det her foreliggende Forslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Stub): Jeg glæder mig over den velvillige Modtagelse, vort Forslag har faaet i dette Ting. Jeg kan være enig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) i, at det kunde være godt, om Lovforslaget blev udvidet til at omfatte Faders og Søns Hævdret til samme Navn. Men paa den anden Side have Forslagsstillerne holdt sig til det mindst mulige, for at ikke Forslaget skulde møde alt for mange Vanskeligheder paa dets Vej. Jeg tror, at Forslaget, efter hvad jeg kender til Navnesagen paa Lolland-Falster — altsaa paa et af de Steder, hvor man har de allerfleste Tilnavne — vil føre meget vidt i den Retning, at saa mange af dem anerkendes som muligt. Med Hensyn til de Betænkkeligheder, det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Sveistrup) nærede overfor de beskyttede Navne, skal jeg tillade mig at bemærke, at vort Forslag i Virkeligheden ikke giver andre Navne Ret end de Navne, der have Retten allerede efter § 6 i Loven af 22. April 1904. Men Forholdet er det, at i nogle Sogne have Præsterne i Tidernes Løb stillet sig velvilligt overfor Folk, der vilde have deres Børn døbt med Tilnavne, og derved ere disse Navne allerede gaaede over til at blive anerkendte Navne for de

Folk, der bære dem, de Folk, der have været saa heldige at have en i saa Henseende velvillig Præst, medens andre, som have haft samme moralske Ret til Navnet, have været saa uheldige at bo et Sted, hvor Præsten ikke har ment at kunne gaa ind paa deres Ønske og derfor ikke have faaet det opfyldt. De have haft samme moralske Ret som de andre, men de have dog ikke faaet Navnet, skønt de andre, som fik det, ikke i højere Grad opfyldte Lovens Bestemmelser. Som et Eksempel paa Navne, der kunne blive anerkendte, skal jeg nævne, at jeg for 4—5 Dage siden saa i et Blad, at en Mand paa Lolland har faaet Tilnavnet „Bille“ anerkendt som Slægtnavn efter Lovens § 6, men der er adskillige paa Lolland med dette Tilnavn, og de have ikke kunnet faa det anerkendt efter Lovens nuværende § 6. De ville kunne faa det efter det foreliggende Lovforslag. For saa vidt det ærede Medlem ytrede Betænkelse ved, at man kunde faa i Sinde at tillægge Folk et adeligt Navn, et Øgenavn, naar de have haft det i 20 Aar — og derved gaa andres Rettigheder for nær — tror jeg, at det ærede Medlem kan være sikker paa, at saadant ikke vil ske nogetsteds, idet et Øgenavn, af hvad Beskaffenhed det end er, i vore Dage ikke vil holde sig i 20 Aar. Dernæst viser det sig, at der paa Falster kun har været eet adeligt Navn, der ifølge Navnekommissionens Betænkning har været benyttet paa den Maade. Det er Navnet „Podebusk“. Der er en Husmand, der har været kaldt saaledes for omtrent Hundrede Aar siden. Det er det eneste Eksempel paa et adeligt Navn, der har været anvendt paa denne Maade. Jeg tror derfor ikke, at der er nogen Fare derfor, selv om dette Forslag bliver vedtaget, hvad jeg meget vil anbefale.

Justitsministeren (Alberti): Den Navnelov, som vi vedtog i forrige Rigsdagssamling, havde som et af sine Formaal ogsaa det, at søge at bringe en Ende paa forrige Tidens Navneforvirring. Derfor indeholder denne Lov en Bestemmelse om, at fra den førstkommende første Juli, efter hvilken Dag denne Del af Loven træder i Kraft, maa ingen under Straf bruge et Navn, som han ikke har Ret til. Nu